

Mijn column nummer 288

Hebt u het ooit zo zout gegeten?

Dit jaar bracht ik mijn vakantie door in het Duitse Waddengebied. Samen met mijn vrouw bezocht ik verschillende eilanden. Dat was de moeite waard. Wij hebben erg genoten van de vaartochten bij laag water. De droogvallende platen zijn bijzonder om te zien. Dat wordt nog versterkt door de aanwezigheid van talloze vogels die daar voedsel zoeken. En wij keken vertederd naar tientallen zonnende zeehonden.

Sinds 2009 is de Waddenzee van Nederland en Duitsland werelderfgoed. Dit jaar is ook het Deense deel daaraan toegevoegd. Hierdoor is de complete Waddenzee nu Werelderfgoed. Dat betekent dat men dit gebied als onvervangbaar, uniek en eigendom van de hele wereld beschouwt en dat men het van groot belang vindt om het te behouden. De UNESCO beheert de lijst met werelderfgoeden. Plaatsing op de lijst levert geen geld op. Elk land is zelf verantwoordelijk voor bescherming en behoud van de eigen monumenten.

Zou onze staatssecretaris van Economische Zaken Sharon Dijksma dat weten? Op haar website belooft zij veel: 'Sterke landbouw en levendige natuur zijn noodzakelijk voor duurzame groei en een gezonde economie. Boeren moeten een eerlijke prijs voor hun product krijgen en een juiste beloning voor hun werk voor natuur en landschap. De bescherming van de natuur leg ik goed vast in een nieuwe wet.' Ondanks deze ronkende woorden heeft de staatssecretaris vergunning verleend om zout te gaan winnen onder de Waddenzee. Weliswaar 'met de hand aan de kraan', zodat de winning kan worden verminderd of zelfs stopgezet, maar toch.

Er zijn veel onzekerheden die het winnen van zout met zich meeneemt. Het is maar de vraag of de bodemdaling door het winnen van zout van nature of door kunstmatige aanvulling met extra sediment afdoende gecompenseerd kan worden. Is dat sediment wel van de juiste samenstelling voor het bodemleven? En verdwijnt het zo niet van plekken waar het ook nodig is, bijvoorbeeld voor een stevige kust? Daar komt nog bij dat in Duitsland zout dat bij boringen vrijkomt zomaar in de Waddenzee wordt geloosd.

Natuurorganisaties zijn zwaar teleurgesteld in het besluit van de staatssecretaris. Zij vinden dat zij onnodig risico's neemt voor het Werelderfgoed Waddenzee en de trekvogels. Daarbij zijn er voldoende alternatieven voor het winnen van zout. Daarom tekenen zij bezwaar aan tegen het besluit. Hopelijk neemt de staatssecretaris het bezwaar serieus en keert zij terug op haar schreden.